

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 1T/129/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216010627
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Szabóová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2017:1216010627.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Szabóovej a členov senátu C. Š. E. a L. Š. v trestnej veci obžalovaného C. Š.?, trestne stíhaného pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní v Bratislave dňa 24.08.2017 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

C. Š.?, nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom C. L. XXXX/XX, R.,

s a u z n á v a v i n n ý m, ž e

od presne nezisteného času a dňa, minimálne od mesiaca júl 2015 do 10:30 hod. dňa 17.12.2015, v R. na E. Z. Č.. XX, na X. poschodí v byte číslo XXX, ako aj ďalších miestach v blízkosti obytného domu „D.“ v Bratislave na Stavbárskej ulici si zadovážil za účelom ďalšej distribúcie psychotropné látky, konkrétne metamfetamín, ktoré následne predával konečným spotrebiteľom, pričom metamfetamín predával takým spôsobom, že spotrebiteľia mu najprv zavolali na jeho mobilný telefón, následne sa stretli na vyššie uvedených miestach, kde potom obvinený spotrebiteľovi odovzdalo metamfetamín, ktorý mu za „čiaru“ zaplatil od 5 eur do 10 eur, drogu takto predal minimálne osobám K. A. K. N. N., pričom metamfetamín je zaradený podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

t e d a

neoprávnene si zadovážil a predal psychotropnú látku,

č í m s p á c h a l

zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 od. 1 písm. c) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j ú:

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zároveň sa zrušuje výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 4T/221/15, zo dňa 09.03.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 56 ods. 2 k peňažnému trestu vo výmere 160 (stošesťdesiat) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona sa mu pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselný zmarený ukladá náhradný trest odňatia slobody 3 (tri) mesiace.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) a § 74 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II podal dňa 21.07.2016 na tunajšom súde na obžalovaného Š. ?obžalobu sp. zn. 4Pv 930/15/1102-27 zo dňa 20.07.2016, a to pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku o vine tohto rozsudku.

Senát Okresného súdu Bratislava II vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného Š. ?, so súhlasom strán prečítaním znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria G. L. C., ako aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise podľa § 269 Trestného poriadku.

Obžalovaný Š. ?na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne preto predsedníčka senátu postupovala podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku a obžalovanému kládla otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, na ktoré obžalovaný odpovedal:

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
odpoveď obžalovaného : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákon,
odpoveď obžalovaného : áno

g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, odpoveď obžalovaného : áno

Nakoľko obžalovaný odpovedal na všetky uvedené otázky slovom „áno“ a súd nemal žiadne pochybnosti o pravdivosti jeho priznania, po zistení stanoviska strán vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

V súlade s § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku súd hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný Š. sa dopustil činu, ktorý mu kladie za vinu obžaloba. Obžalovaný pred súdom urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku. Pri uznaní viny súd vychádzal okrem priznania skutku obžalovaným na hlavnom pojednávaní a vykonaných listinných dôkazov, znaleckého posudku, aj z vykonaných dôkazov v prípravnom konaní.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Trestného zákona, v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného Š., z výpisu z registra priestupkov obžalovaného vyplýva, že bol jedenkrát priestupkovo prejednávaný. Obžalovaný má doposiaľ v odpise registra trestov jeden záznam, pričom bol Okresným súdom Bratislava II odsúdený pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 1 rok (trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4T/25/2015 zo dňa 24.02.2015, právoplatný dňom 11.03.2015). Žalovaného činu sa teda dopustil v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Zároveň súd lustráciou zistil, že na tunajšom súde v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 4T/221/2015 bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený peňažný trest vo výške 160 eur s náhradným trestnom odňatia slobody v trvaní 3 mesiace. V prejednávannej trestnej veci bolo preto potrebné vychádzať z ustanovenia § 41 ods. 1 Trestného zákona o ukladaní úhrnného trestu odňatia slobody, resp. § 42 ods. 1 Trestného zákona o ukladaní súhrnného trestu odňatia slobody, keďže súd obžalovaného odsudzoval za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok v podobe rozsudku sp. zn. 4T/221/2015 zo dňa 09.03.2017.

U obžalovaného súd zistil poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) a písm. n) Trestného zákona, t. j. že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Na druhej strane boli tiež u obžalovaného zistené príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) a písm. m) Trestného zákona, t. j. že spáchal viac trestných činov a už bol za trestný čin odsúdený.

Po vyhodnotení osoby obžalovaného Š., najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život súd dospel k záveru, že na jeho prevýchovu je nutné pôsobiť represívne, uložením súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody. Súdu nedá nespomenúť i tú skutočnosť, že uloženie podmieneného trestu odňatia slobody obžalovanému vylučuje ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého ustanovenie o podmienenom odklade výkonu trestu odňatia slobody sa nepoužije, ak súd odsudzuje

páchateľa za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 roky a 6 mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu zaradil do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

So zreteľom na uloženie súhrnného trestu odňatia slobody súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 4T/221/2015 zo dňa 09.03.2017, ako aj všetky ďalšie výroky na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Zároveň bol súdom ukladaný aj peňažný trest, ktorý bol uložený obligatórne v zmysle § 42 ods. 2 tretia veta Trestného zákona, keďže taký druh trestu bol obžalovanému uložený v rámci predchádzajúceho odsúdenia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b) a písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému uložil aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, nakoľko obžalovaný Š.A. podľa záverov znaleckého posudku vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie G.. L. C. je závislý od metamfetamínu. Z iných návykových látok príležitostne pije alkohol, bez známok závislosti. Znalec obžalovanému navrhuje ochrannú liečbu ambulantnú protidrogovú.

Na základe uvedených skutočností súd rozhodol o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia obžalovanému, a to ambulantnou formou. Podľa § 74 ods. 2 Trestného zákona ochranné liečenie potrvá, kým to vyžaduje jeho účel.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tunajší súd.